

Sygn. akt II K 1079/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Dawid Bartnicki

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 16 lutego 2015 r.

sprawy przeciwko

A. P. (1) urodz. (...) w W.

syna B. i T. z d. J.

oskarżonego o to, że w okresie od stycznia 2012 r. do dnia 22 sierpnia 2012 r. w miejscowości Ł. ul. (...), gmina S., woj. (...), uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt. III C 137/10 obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletnich córek A. P. (2) lat 8 i E. P. lat 3,

tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.

orzeka

I. Uznaje oskarżonego A. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, że uzupełnia opis czynu o to, że oskarżony naraził ww. córki na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, co stanowi przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary wymierzonej oskarżonemu w punkcie I wyroku warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat próby.

III. Na mocy art. 72 § 1 pkt. 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do bieżącego wykonywania ciężącego na nim obowiązkułożenia na utrzymanie córek A. P. (2) i E. P..

IV. Na mocy art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego pod dozór kuratora.

V. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 1079/14

Uzasadnienie wyroku zaocznego

z dnia 16 lutego 2015 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. P. (1) zawarł związek małżeński z M. K. w dniu 3 lipca 2004 r., żona przyjęła nazwisko męża. W dniu (...) urodziła się im córka A.. W maju 2009 r. oskarżony wyprowadził się od żony i córki, w dniu (...) urodziła się im córka

E.. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 26 stycznia 2010 r., sygn. akt. III RC 336/09 oskarżony został zobowiązany do łożenia alimentów na rzecz córek. Alimenty zostały podniesione do łącznej kwoty 1.700 złotych na obie córki wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga z dnia 11 sierpnia 2011 r., sygn. akt III C 137/10. Oskarżony od początku 2012 r. nie łożył alimentów, a egzekucja komornicza była nieskuteczna, sytuacja ta trwała co najmniej do dnia (...). Córki oskarżonego pozostawały na wyłącznym utrzymaniu jego byłej żony, uchylanie się przez oskarżonego od łożenia alimentów na rzecz córek naraziło je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k.32v,52),
- zeznania M. P. (2,53-54,77),
- zaświadczenia Komornika (k.6-9),
- odpis wyroku (k.11).

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k.32v). Podczas poprzedniej rozprawy oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia (k.52). Podał, że półtora roku temu złamał rękę i nie mógł nią nic robić. W okresie objętym zarzutem był zarejestrowany jako bezrobotny, dorabiał niewielkie kwoty, rzędu 1.500 złotych miesięcznie. W okresie tym dawał byłej żonie pieniądze, łącznie 4.000 – 5.000 złotych na poczet alimentów, nie wziął pokwitowania.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego częściowo, a to w tej części, w której przyznał się do tego, że uporczywie uchylał się od łożenia alimentów. Ta część jego wyjaśnień jest bowiem zgodna z zeznaniami M. P. (2,53-54,77) i zaświadczeniami Komornika (k.6-9). Nie zasługuje na wiarę ta część wyjaśnień oskarżonego, w której podał, że w okresie objętym zarzutem przekazał byłej żonie kwotę 4.000 – 5.000 złotych z tytułu alimentów i nie odebrał na tą okoliczność potwierdzenia. Zwrócić uwagę należy, że wymieniona kwota jest dość znaczna w stosunku do wysokości alimentów, wynosiłaby bowiem około 1/3 należności i byłoby istotnym wsparciem dla pokrzywdzonej. Oskarżony wiedział, że toczyło się postępowanie egzekucyjne, wręczanie pieniędzy pokrzywdzonej bez pokwitowania wiązało się zatem z tym, że Komornik mógł wyegzekwować od niego drugi raz kwotę, którą już uregulował.

M. P. zeznała w postępowaniu przygotowawczym (k.2), że w 2004 r. zawarła związek małżeński z oskarżonym, w 2011 r. rozwiedli się, urodziła się im córka A. (...), w 2007 r. po raz pierwszy wystąpiła o alimenty. W (...) urodziła się ich druga córka E., wystąpiła o alimenty na dwoje dzieci. Od początku 2012 r. oskarżony w ogóle nie płacił alimentów, egzekucja była nieskuteczna. W tym okresie mieszkała sama z dziećmi, utrzymywała siebie i dzieci z wynagrodzenia w kwocie 2.070 złotych, otrzymywała zaliczkę z Funduszu Alimentacyjnego do sierpnia 2012 r. Ponadto wie, że oskarżony mimo oficjalnej rejestracji jako bezrobotny pracował w firmie brata. Podczas poprzedniej rozprawy zeznała (k.53-54), że oskarżony w okresie objętym aktem oskarżenia kupił ubrania dzieciom za 300-400 złotych. Od września 2012 r. nie otrzymywała zaliczki z Funduszu Alimentacyjnego i zadzwoniła do byłego męża, ten zaczął jej płacić od września 2012 r. kwoty porównywalne z alimentami.

W trakcie rozprawy zeznała (k.77), iż oskarżony wyprowadził się w maju 2009 r., alimenty były zasądzone na starszą córkę A. w 2010 r., a na młodszą córkę E. alimenty zostały ustalone od jej urodzenia w październiku 2009 r. Oskarżony płacił alimenty, ale nie w pełnej kwocie, Komornik wyegzekwował tylko część należności. Dzieci utrzymywała sama z własnego wynagrodzenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom oskarżycielki posiłkowej, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego oraz zaświadczeniach Komornika (k.6-9).

Dokumenty wymienione na k.77-78 zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, nie zachodzą wątpliwości odnośnie ich wątpliwości, stąd stały się podstawą ustaleń faktycznych.

Ustalony stan faktyczny tworzy spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony był ojcem dwóch córek, wyprowadził się z rodzinnego domu i zostały orzeczone alimenty na rzecz córek. Alimenty te zostały ustalone na łączną kwotę 1.700 złotych (odpis wyroku z k.11), czyli w kwocie wystarczającej na pokrycie najbardziej podstawowych wydatków. Od samego początku okresu alimentacyjnego oskarżony uchylał się od łożenia alimentów, a jeśli płacił je to w niepełnych kwotach. W 2012 r. oskarżony zupełnie nie łożył alimentów, przez okres 8 miesięcy tego roku zadbał o nie raz, gdy kupił im ubrania za kwotę 300-400 złotych. Dzieci oskarżonego pozostawały na wyłącznym utrzymaniu jego byłej żony, która z wynagrodzenia w kwocie około 2.070 złotych musiała utrzymać troje osób.

Dla przyjęcia, iż zachowanie sprawcy realizuje znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 209 § 1 k.k. konieczne jest, aby sprawca uporczywie uchylał się od obowiązku opieki nad osobami najbliższymi, w sytuacji gdy uchylanie to naraziło pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Tak niewątpliwie było w tym przypadku, gdyż oskarżony przez okres ponad 8 miesięcy nie łożył w ogóle alimentów na utrzymanie małoletnich córek. Córki pozostawały na wyłącznym utrzymaniu matki, która zmuszona została do znacznego wysiłku finansowego, by móc utrzymać swą rodzinę. Niewątpliwie kwota 2.070 złotych na pokrycie potrzeb trzyosobowej rodziny przemawia za uznaniem, że pokrzywdzeni znajdowali się w sytuacji narażenia na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. W tym czasie oskarżony nie chorował na obłożne choroby, był sprawny ruchowo i mógł świadczyć pracę, miał możliwość zarobkowania.

Przemawia to jednoznacznie za uznaniem, że zachowanie oskarżonego powinno być zakwalifikowane jako występpek z art. 209 § 1 k.k.

Stopień społecznej szkodliwości uchylania się od łożenia alimentów na rzecz córek był znaczny, gdyż oskarżony przez okres ponad 8 miesięcy uchylał się od łożenia alimentów na rzecz córek, nie dbał przy tym, że jego postawa naraziła je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Stopień winy oskarżonego również jest znaczny, ze względu na umyślne działanie oskarżonego i celowe uchylanie się od alimentacji.

Oskarżony ma 34 lat, jest rozwodnikiem, jest ojcem dwóch córek, zdobył wykształcenie zawodowe, pracował dorywczo i zarabiał około 3.000 zł miesięcznie (oświadczenie z k.32), był dwa razy karany (k.71).

Kara powinna przekonać oskarżonego i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości i ewentualnie konieczność naprawienia wyrządzonej szkody. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych i słuszych interesów innych osób oraz wskazywanie, że reguły współżycia społecznego wykluczają dopuszczalność uchylania się od utrzymywania osób najbliższych.

Sąd jako okoliczności obciążające przyjął dość długi okres niealimentacji i nikłą wartość dokonanych zakupów w stosunku do łącznej kwoty alimentów. Natomiast jako okoliczności łagodzącą należy wskazać ówczesną niekaralność oskarżonego (k.29) i okres łożenia alimentów pod koniec 2012 r.

Biorąc powyżej wymienione okoliczności pod uwagę Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz zdolną spełnić swe cele prewencji indywidualnej i generalnej za przestępstwo uchylania się od łożenia alimentów na rzecz córek powinna być kara 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony był wcześniej dwa razy karany, ale za rodzajowo inne przestępstwa (k.71). Wobec tego, Sąd uznał, że zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary, gdyż jego zachowanie i postawa życiowa uzasadniają przypuszczenie, że wykonanie kary nie jest konieczne, by przekonać go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby. Niewątpliwie najważniejszym wyznacznikiem tego, czy oskarżony będzie szanował porządek prawny w przyszłości jest to, że powinien łożyć alimenty na rzecz córek. Sąd zobowiązał go zatem do tego. Kurator sądowy powinien czuwać nad wykonywaniem przez oskarżonego obowiązku probacyjnego i przestrzeganiem przez niego porządku prawnego.

Biorąc pod uwagę, że oskarżony ma łożyć alimenty na dwie córki, Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu kosztów sądowych, by ułatwić mu wykonanie tego obowiązku.